

[ASKELEITA]

Otsikot: Belfast, Pohjois-Irlanti.

Reppua kantava opiskelija astuu yliopistorakennukseen.

Rory [VOICEOVER]: Uskon, että kun ihmiselle tapahtuu jotakin ikävää, hänen todellinen luonteensa tulee esille.

[RAUHALLISTA INSTRUMENTAALIMUSIIKKIA TOISTETAAN]

Opiskelijat istuvat luentosalissa. Vetoketjuneuleeseen pukeutunut opiskelija, jolla on reppu, istuu pitkän pöydän takana. Mac-kannettava on auki hänen edessään. Bleiseriin pukeutunut professori luennoi salin etuosassa.

Professori: No niin, tällä viikolla jatkamme siis organisaatietietoisuudesta ja analyysistä. Katsotaanpa...

Vetoketjuneuleeseen pukeutunut opiskelija käyttää kannettavan tietokoneensa ohjauslevyä.

Rory [VOICEOVER]: Yliopistoon pääseminen on ollut minulle saavutus. Se oli vastoin kaikkia todennäköisyyksiä.

Kuva menee pimeäksi. Mustalla taustalla näkyy suurikokoinen valkoinen teksti.

Otsikot: RORY.

[MUSIIKKI PÄÄTTYY]

Nyt puu huojuu ulkopuolella sateisen ikkunan takana.

Rory [VOICEOVER]: Olin suorittanut neljäsoosan lukiotason opinnoista.

Rory, vetoketjuneuleeseen pukeutunut opiskelija, istuu sängyllään ja käyttää AirPodeja ja iPadia.

Rory [VOICEOVER]: Kesken oppitunnin tajusin, etten enää nähnyt, mitä interaktiivisella valkotaululla on.

iPadin valo vilkkuu Roryn kasvoilla ja hänen silmänsä seuraavat liikkeitä iPadin näytöllä. Roryn vanhemmat istuvat yhdessä keittiön pöydän ääressä ja antavat haastattelua.

Roryn isä: Siitä kaikki todella alkoi, jos oikein totta puhutaan. Hän sai ajan kiireelliseen hoitoon ja hänelle tehtiin useita kokeita.

Roryn äiti: Emme oikein edes tajunneet, mitä edessämme oli.

Nyt Roryn äiti seisoo keittiön työtason ääressä ja valmistaa teetä.

[KOLINAA]

Pöydän ääressä istuva Rory ottaa kuvan äidistään iPadillaan. Hän pyyhkäisee appien läpi, niiden kuvakkeet ovat näytöllä suurennettuina. Hän avaa Procreaten.

[MUSIIKKI JATKUU]

Rory [VOICEOVER]: Seuraavan kahden tai kolmen kuukauden aikana näkökykyni vaihteli niin, ettei lukeminen onnistunut taululta noin viiden metrin päästä. Lopulta en voinut enää lukea tekstiä, joka oli aivan edessäni suoraan näytöllä.

Rory piirtää Apple Pencilillä äidistään keittiössä otettuun kuvaan.

Rory [VOICEOVER]: Geneettisen testin tulos saapui 17. syntymäpäiväni tienoilla. Sain tietää, että minulla on sairaus nimeltä Leberin perinnöllinen näköhermonsurkastuma. Selkein tapa kuvata sitä on sanoa, että näkökyvystäni on jäljellä 3-5 prosenttia.

Hän lisää kuvaan valkoista varjostusta.

Haastattelija: Voitko kertoa, mitä teet parhaillaan?

Rory kääntyy haastattelijaa kohti.

Rory: Yritän piirtämällä kuvata tarkasti, mitä kykenen näkemään. Sitä on vaikea selittää, mutta se antaa hyvän käsityksen siitä, mitä minulla on jäljellä näkökyvystäni ja mitä ei enää ole.

Varjostus peittää kuvan.

Rory [VOICEOVER]: Kun elämässä tapahtuu jotain tällaista, ihminen voi joko vaipua itsesääliin tai sitten päättää, että löytyy jokin tapa selvitä.

Rory kiinnittää Apple Pencilin iPadiinsa.

[KLIKKAA]

Opettajaa haastatellaan koulun luokkahuoneessa.

Opettaja: Hänellä oli ollut erinomaiset oppimistulokset koko koulunkäyntinsä ajan. Sellaisena opiskelijana Rory itsekin näki itsensä. Hän halusi kovasti päästä yliopistoon. Varmasti me kaikki tiesimme, että tästä tulisi raskas taistelu.

Takaisin keittiön pöydän ääreen, missä Rory työskentelee kannettavalla Macillaan.

Rory [VOICEOVER]: Aina sairaalassa ollessani aloin leikkiä puhelimeni käyttöapuominaisuuksilla.

Hän nostaa ranteensa, jossa on Apple Watch, ja napauttaa kellotaulua.

[ÄÄNIMERKKI KUULUU]

Hän nousee.

Rory [VOICEOVER]: Ajattelin, että jos voisin keksiä tavan käyttää puhelintani, niin kaikki muu loksahaa kohdalleen.

Rory nappaa iPhonensa keittiöstä ja virnistää.

Rory: Joku oli laittanut sen eri paikkaan. [NAURAA]

Hän kävelee ulos takapihan poikki.

Rory [VOICEOVER]: Aina kotiin tullessani ajattelin, että minun täytyy kyetä taas toimimaan. Tämä sairaus ei vie minulta arvosanoja, joita voin saada.

Hän vetää kannettavan tietokoneensa repusta ja asettaa sen jalustalle. Hän ottaa näppäimistön pois suojaussista. Roryn vanhemmat jatkavat haastattelua keittiön pöydän ääressä.

Roryn äiti: Hän keskitti kaiken energiansa opintoihinsa. Hän omaksui aivan uuden tavan oppia.

Roryn Mac on liitetty ulkoiseen näyttöön, joka on pöydän keskellä ja lähellä sen reunaa siten, että se on lähellä Roryn silmiä.

Rory [VOICEOVER]: Otin Macin ja avasin asetukset. Sitten siirryin käyttöapuominaisuuksiin. Laitoin ensimmäisenä päälle suuremman tekstin ja zoomauksen.

Rory käyttää Macinsa käyttöapuominaisuuksia.

Rory: Se oli todella mullistavaa, koska tietokoneen ollessa normaalitilassa

Hän osoittaa pientä Finder-ikkunaa näytöllä.

Rory: en näe mitään. Silloin on aivan sama kuin ei olisi tietokonetta lainkaan.

Hän lähentää näkymään ja sulkee Finder-ikkunan. Hän lähentää Word-dokumentin tekstiin. Nyt hän kirjoittaa.

Rory [VOICEOVER]: Kykenin kuitenkin edelleen löytämään tavan toimia näytöllä käyttämällä zoomausta ja lukemalla tekstin lähentämällä siihen. Rory [VOICEOVER]: Useimmille ihmisille se olisi todennäköisesti pikkujuttu, mutta minulle se oli mullistavaa. Muistan ensimmäisen yön, jolloin istuin koneen ääressä varmaankin kuusi tuntia. Tein kovasti koulutöitä ja totesin, että tämä toimii ja minä onnistun.

[NÄPPÄINPAINALLUKSIA]

Rory [VOICEOVER]: Kun näköni heikkeni lisää, saatoin suurentaa tekstin kokoa edelleen. Otin erilaisia ominaisuuksia käyttöön. Kykenin edelleen opiskelemaan ja selviämään tehtävistä itse.

Rory ottaa iPhoneellaan kuvan pöydällä olevasta tulostetusta dokumentista.

[KAMERAN SULJIN]

Hän lataa sen Maciin ja lähentää sitten dokumentin tekstiin, jossa on ohjeet kokeeseen. Takaisin luokkaan, jossa opettaja puhuu.

Opettaja: Hän pystyi taas ottamaan itse vastuun omasta oppimisestaan. Ellei hänellä olisi ollut Applen laitteita, en usko, että hän olisi voinut suorittaa loppukokeita.

Rory avaa kannettavan Macinsa sängyllään.

Rory [VOICEOVER]: Minulla oli kolme korkeinta arvosanaa, yhtenä koulun parhaista.

Opettaja: Hän sai 90/90 pistettä. En ole nähnyt kovin monia täysiä pisteitä todistuksissa.

Roryn isä: Hän kertoi meille aikovansa kirjoittaa sähköpostia Applelle. Ihmettelin, että mistäköhän asiasta? [NAURAA]

Rory [VOICEOVER]: Kyse oli kahdesta asiasta. Ensimmäkin halusin kiittää. Toiseksi halusin tarjota apua ja tukea muille ihmisille, jotka sairastuvat samanlaiseen sairauteen kuin minä.

Rory kirjoittaa sähköpostia kannettavalla tietokoneellaan. Aiheena on: "Näin Applen käyttöapu muutti elämäni – kiitos!" Hän lukee sähköpostia.

Rory: Tammikuussa 2024 elämäni mullistui täysin ja seuraavina viikkoina...

Hän lähentää tekstiin.

Roryn äiti: Muiden ihmisten on vaikea ymmärtää häntä. Hän ei kaipaa kenenkään sääliä. Hän haluaa vain ihmisten pitävän hänestä omana itsenään.

Nyt kuntosalilla Rory ja valmentaja halaavat.

Rory: Mukava tavata taas.

Valmentaja: Kyllä.

Rory [VOICEOVER]: Tämä on muuttanut käsitykseni ihmisistä, joiden vammat eivät näy ulospäin. Minustakaan ei huomaa, että olen näkövammaisen.

Valmentaja teippaa Roryn kädet ja ranteet. He astuvat nyrkkeilykehään ja alkavat treenata.

[TREENAAMISEN ÄÄNIÄ]

Rory [VOICEOVER]: Aina ei voi tietää, mitä kukakin käy läpi.

[HENGITYSÄÄNIÄ]

[TREENAAMISEN ÄÄNIÄ]

Nyt Rory matkustaa autossa ja pitelee iPhonea kädessään.

Rory: Tekstaa Lindsayille. Oletko ehtinyt tehdä tämän päivän ryhmätyötä?

Monivärinen Apple Intelligence -reunus hohtaa iPhoneen näytön ympärillä.

Siri: Lähetetäänkö viesti?

Rory: Kyllä.

Viesti lähetetään.

[VIESTIN LÄHETYKSESTÄ ILMOITTAVA ÄÄNI]

Nyt Rory kantaa reppua ja kävelee toisen opiskelijan seurassa. He ylittävät kadun.

Rory [VOICEOVER]: Pidin kaiken omana tietonani pitkän aikaa.

Hän istuu luokassa toisen opiskelijan kanssa.

Rory [VOICEOVER]: Nyt kirjoitan asiat omalla kannettavallani. Voin loitontaa tekstin. Sitten muut ihmiset ympärilläni voivat lukea tekstin ja käyttää konetta kuten tavallista kannettavaa.

Toinen opiskelija pitää Apple Pencilia kädessään ja osoittaa Roryn näyttöä.

Opiskelija, jolla on Apple Pencil: Tässä on yksi. Hetkinen, loitonnetaan. Yksi, kaksi, kolme, neljä. Tässä on viisi. Sinä hoidat johdanto-osuuden ja suositukset.

Rory: Selvä. Mitä sinä haluat tehdä?

Opiskelija, jolla on Apple Pencil: Teknisen osuuden.

Rory nojaa taaksepäin tuolissaan ja katsoo toista opiskelijaa. Hän hymyilee.

Rory [VOICEOVER]: Kyse on inklusiivisuudesta. Muilla on samat ominaisuudet, he vain eivät käytä niitä.

Opettaja: Rory on jättänyt lähtemättömän jäljen opettajien mieliin. Hän opetti minua ajattelemaan opettamista uudella tavalla. Opin pyytämään opiskelijaa, että hän näyttää minulle, miten jokin asia tehdään.

Opettaja seisoo nyt luokan edessä pitämässä luentoa. Takaisin luentosaliin, jossa Rory tekee töitä Macillaan.

Professori: Kun onnistut, siitä seuraa aina kerrannaisvaikutus, joka hyödyttää lopulta sinua itseäsi.

Rory [VOICEOVER]: Tämä on osa minua. Se ei määritä minua kokonaan, mutta se on osa minua.

Illalla Rory astuu sisään studioon. Henkilö johdattaa hänet äänityskoppiin.

Rory [VOICEOVER]: En tiedä, mitä teen tulevaisuudessa. Ehkä minulle on viitoitettu tietty polku. En vain vielä tiedä, minne se johtaa.

Rory istuu mikrofoni edessään.

Rory: Minä olen Rory, 18 vuotta. Todellakin kaksi vuotta sitten näkökykyni alkoi heiketä. Se ei kuitenkaan tarkoittanut minun tarinani loppua. Se oli uuden ajanjakso alku.

Apple-logo.